Zespół Mandolinowy

ILUSTR. MIESIĘCZNIK MUZYCZNY

Nr. 4

ROK II.

NOWOŚĆ! NOWOŚĆ!

DLA ORKIESTR MANDOLINOWYCH!

„21 pieśni wycieczkowych i okolicznościowych"

w łatwym układzie na kwartet mandolinowy.

Zbiór 21 pieśni jest świetnym materjałem repertuarowym dla szkolnych, początkujących zespołów. Zawiera pieśni, nadające się do wykonania na **wieczorkach, koncertach i akademjach.** Można je wykonywać na 1 lub 2 mandoliny (lub skrzypce) z akompanjamentem gitary.

Format kieszonkowy. Książeczka głosowa kosztuje zł. 1,20.

Do nabycia

w Administracji Mies. „ZESPÓŁ MANDOLINOWY" Katowice, Polna 3.

35.000 obywateli składa swe oszczędności tylko w

MIEJSKIEJ KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI

w Katowicach, ul. Pocztowa 7-16 obok Poczty.

JAKÓB MAAS, Częstochowa

I Aleja 7. Telefon 3-30.

Konto w P. K. O. № 67 267.

Wielki wybór instrumentów muzycznych strun etc. Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

Wytwórnia instrumentów muzycznych

STEFAN MALKO

W CZĘSTOCHOWIE

ul. Piłsudskiego 13/15.

Konto czekowe P.K.O. 62.937.

Wyrabia instrumenty koncertowe dla orkiestr wojskowych i cywilnych. Na składzie bogaty wybór instrumentów mandolinowych, gitar, instrumentów smyczkowych, strun oraz części zapasowych wszelkiego rodzaju

---

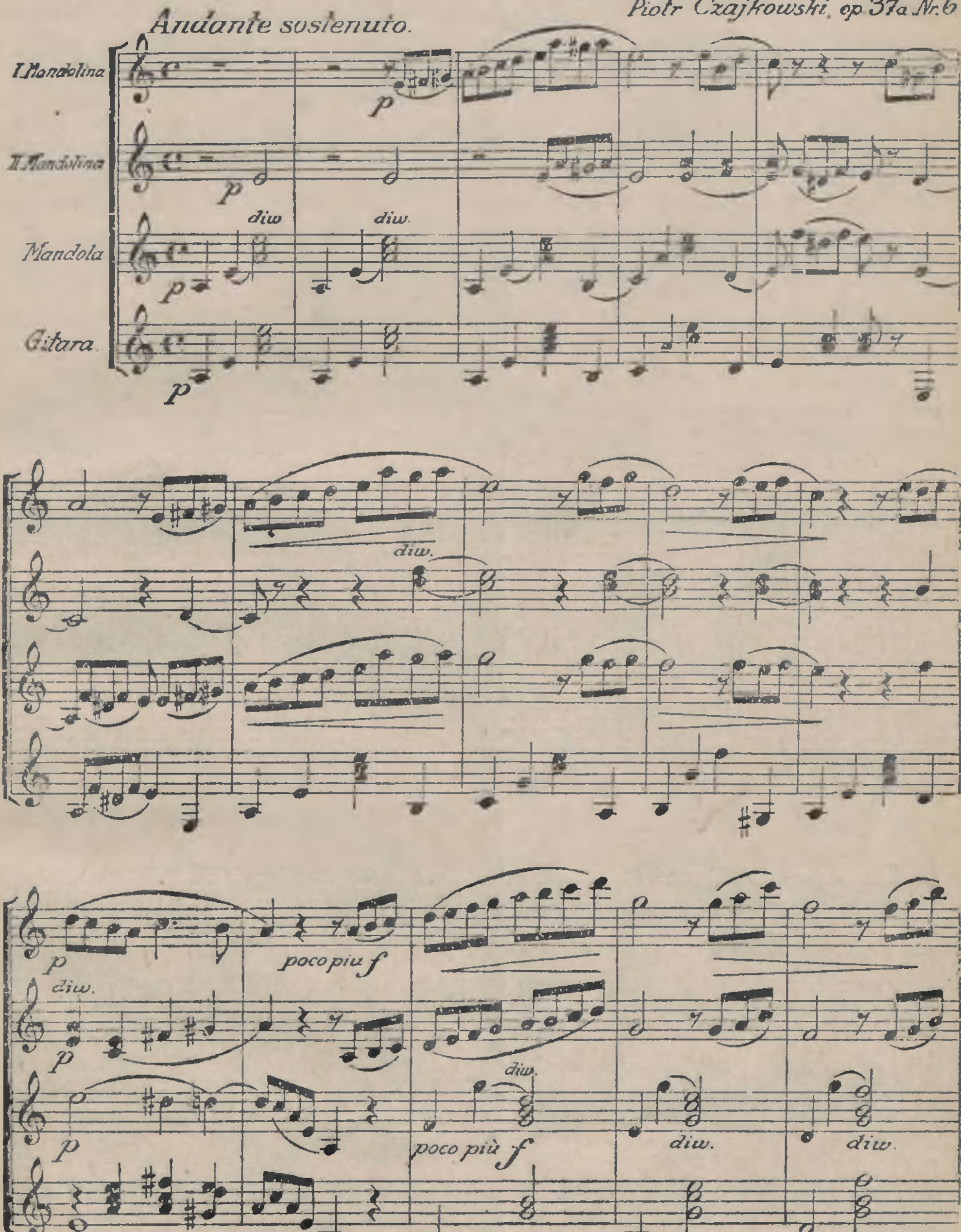
DLA Księgarń, — Wydawców i — Składów Nut, — Wytwórni i — Składów Instrum. Muzycznych — jedynym i najskuteczniejszym środkiem reklamy jest ogłoszenie w

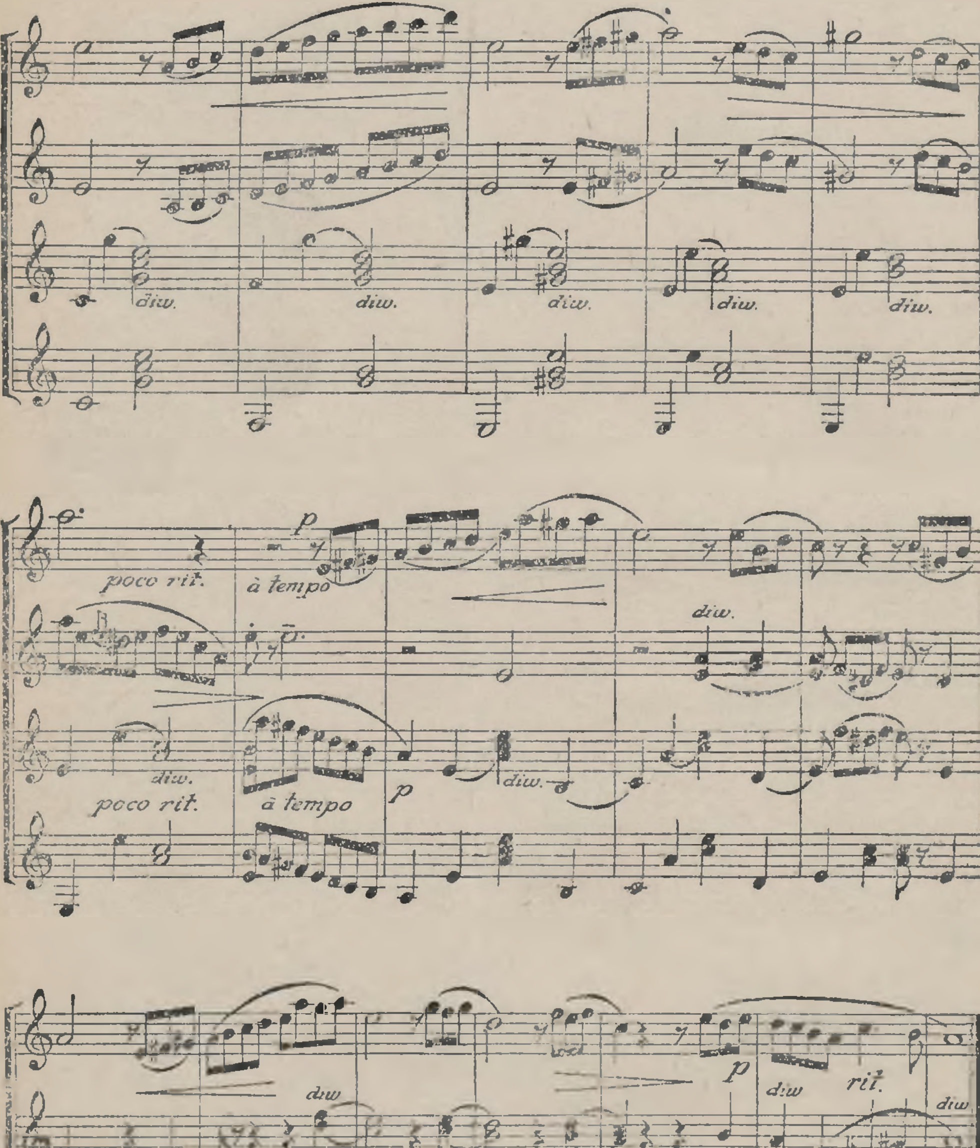
ZESPOLE MANDOLINOWYM

który rozchodzi się w nakł. 1500 egz. wśród **organizatorów i dyrygentów orkiestr mandolinowych** wszystkich dzielnic Polski.

BARKAROLA.

Piotr Czajkowski, op. 37a Nr. 6

div.
div.
div.
div.
div.
poco rit.
à tempo
p
div.
poco rit.
à tempo
p
div.
div
p
div
rit.
div
p
rit

Cena pojedyńczego numeru wraz z dodatkiem muzycznym 60 gr.

ZESPÓŁ MANDOLINOWY

ilustrowany miesięcznik muzyczny dla wszystkich

ORGAN ZW. POLSK. TOW. MANDOLINOWYCH WOJEW. ŚLĄSKIEGO W KATOWICACH.

Adres Redakcji i Administacji: Katowice, Polna 3/6. :—: Wydawca F. SACHSE.
Prenumerata roczna Zł. 4.50, półrocz. 2.40, zagranicą roczn. 1 Dolar. Konto P K.O. Katowice № 302.326
Wychodzi w połowie każdego miesiąca pod redakcją F. Sachsego.

ROK II. KATOWICE, KWIECIEŃ 1933 ROK. № 4

F. SACHSE

SZEŚCIOSTRUNOWA CZY SIEDMIOSTRUNOWA GITARA? (dokończenie).

W wyniku tych odmiennych założeń metodyczno-technicznych i budowa instrumentów przeznaczonych do grania sposobem rosyjskim wykazuje pewne odmienności od instrumentów przeznaczonych do grania techniką hiszpańską. (Np. chwytnia rosyjskiej gitary bywa czasem zlekka zaokrąglona, co nie jest możliwem przy gitarze hiszpańskiej).

Przetapiając powyższe uwagi na wartości organizacyjne musimy sobie powiedzieć:

1) dwoistość gitarowa jest poważną przeszkodą w rozwoju orkiestr, gdyż wymaga podwójną ilość nauczycieli.

2) dwoistość ta hamuje ruch wydawniczy i stoi na przeszkodzie szeregu przedsięwzięciom w tej dziedzinie rozproszkowując i tak nielicznych konsumentów na dwie grupy.

3) dwoistość gitary odbija się ujemnie na naszym przemyśle muzycznych instrumentów, który za rok czy dwa — musi w Polsce powstać.

Powyższe względy są, jak widać, dość doniosłe, by kwestję gitarowego stroju w Polsce rozwiązać definitywnie.

Stawiamy więc wręcz pytanie: który strój gitary jest *korzystniejszy* dla ruchu ludowego: który daje większe widoki rozwoju?

Za strojem rosyjskim przemawia wzgląd, że jest on nieco łatwiejszy, niż hiszpański — natomiast możliwości *artystyczno-muzyczne* tego stroju są znacznie skromniejsze.

Za strojem hiszpańskim przemawia natomiast wielowiekowa praca najwybitniejszych indywidualności muzycznych, oraz okoliczność, że w wszystkich krajach Europy strój ten jest *powszechnie* używany i wszystkie — notabene — b. bogate w wybór wydawnictwa orkiestralne i solowe przewidują strój hiszpański.

Pomyślmy, że grając w stroju hiszpańskim stoją przed nami otworem liczące kilka tysięcy tomów wydawnictwa mandolinowo-gitarowe włoskie, niemal równie bogata literatura mandolinowo-gitarowa hiszpańska, a wreszcie ilościowo najbogatsza praca wydawnicza niemiecka, nie mówiąc o wydawnictwach mniejszych, jak szwajcarskie, holenderskie, angielskie i t. d.

Literatura solowa na koncertującą gitarę (hispańską) jest równie bogata, albo bogatsza niż literatura orkiestrowa mandolinowo-gitarowa.

Pozatem posiadamy b. znaczny wybór muzyki kameralnej na różne instrumenty (jak skrzypce, mandolina, flet, altówka, wiolonczela i t.d.) z udziałem gitary. Z tego wszystkiego musielibyśmy zrezygnować, decydując się na strój rosyjski, li tylko dlatego, że jest dla początkujących nieco łatwiejszy.

Prócz tego posiadamy znakomicie opracowane podręczniki i szkoły gitarowe o stroju hiszpańskim oraz tysięczne etiudy o pierwszorzędnych wartościach nie tylko technicznych ale i muzycznych.

Z tych oto względów *w szeregu konserwatorjów* i akademji muzycznych zagranicznych wprowadzono gitarę, jako przedmiot nauczania, a urzędowe programy są szczegółowo pod względem metodycznym opracowane.

Czy warto rezygnować z powyżej przytoczonych zdobyczy i odciąć się od ogólnoświatowego ruchu gitarowego li-tylko dlatego, że w stroju rosyjskim początkujący prędzej się orjentuje jest rzeczą wielce wątpliwą.

Dlatego stoimy na stanowisku, że zaprowadzenie w Polsce hiszpańskiego stroju gitary jest dla naszego ruchu muzycznego korzystniejsze. Pozwala nam bowiem wyzyskać wprost nieprzebrane skarby wielowiekowej kompozytorskiej, wydawniczej i pedagogicznej pracy włoskich hiszpańskich i niemieckich muzyków, i budować w oparciu o doświadczenie i dorobek zagraniczny na tem polu nasz własny ludowy ruch muzyczny.

Aby tak ważną sprawę — jaką jest kwestja stroju gitarowego w Polsce — wszechstronnie i wyczerpująco oświetlić, zapraszamy naszych czytelników i sympatyków do *wypowiedzenia* się na temat stroju gitary w Polsce — otwierając na łamach „Z. M." dyskusję na temat stroju gitary w Polsce.

Z REPERTUARU ORKIESTR MANDOLINOWYCH.

»PIEŚŃ ŻOŁNIERZA« MONIUSZKI.

Transkrypcje instrumentalne pieśni ludowych jak i artystycznych są b. cennem urozmaiceniem programu koncertowego, ponieważ są zazwyczaj zwięzłe i treściwe w formie i rozmiarach, są b. melodyjne i śpiewne i b. rzadko stawiają wykonawcom zbyt wygórowane wymagania.

To też wśród zagranicznych wydawnictw transkrypcje pieśniowe licznych kompozytorów cieszą się niezwykłą wziętością.

Polska literatura mandolinowa — niestety fenomenalnie uboga — nie może się wykazać odpowiedniemi utworami, mimo, że pieśni nasze zajmują poczestne miejsce na forum światowem.

Posiadamy kompozytorów-pieśniarzy równych conajtęższym talentom

pieśniarskim zagranicznym, lub nawet przewyższających tamte.

Do takich potężnych indywidualności pieśniarskich należy bezprzecznie umiłowany przez każde serce polskie Stanisław Moniuszko.

Wiadomo jest powszechnie, że Moniuszko napisał prócz swych licznych a znanych ogólnie oper *przeszło 300 pieśni.*

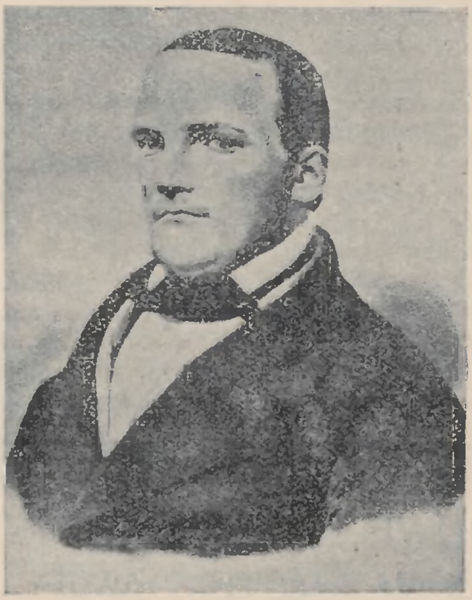
Pieśni Moniuszkowskie, to bezcenne skarby polskiej liryki muzycznej. Nieprzeparty czar melodji, rytmiki, harmonji i nastroju wionie z każdej piosenki Moniuszki

Jest dotkliwą szkodą dla naszej kultury ludowej, że pieśni te są tak mało znane wśród polskiego ludu i tak mało śpiewane.

Ażeby dopomóc w dziele rozpowszechnienia wysoce wartościowych pod względem artystycznym i społeczno - wychowawczym pieśni Moniuszki umieściliśmy jako dodatek muzyczny do zeszłego numeru „Z.M". opracowanie na orkiestrę mandolinową jednej z najczarowniejszych melodyj Moniuszkowskich, mianowicie „Pieśni żołnierza".

Utwór ten polecamy wszystkim polskim orkiestrom mandolinowym i mandolinowo-smyczkowym, zwłaszcza, że nie kryje nadzwyczajnych trudności wykonawczych. Partje mandolin I i II oraz mandoli są tak łatwe, że utwór może wykonać z powodzeniem *nawet początkująca orkiestra szkolna.*

Zresztą i głos gitarowy nie zawiera nadmiernych trudności, jedynie w kilku taktach są zwroty nie znane u nas pospolicie. Mamy tu na myśli 1. i 3. takt na drugiej stronie dodatku; w 1. takcie gramy 1. palcem na strunie A (w II przedziałce) nutę basową H, natomiast akord *fis h dis* uzyskujemy przez płaskie ułożenie małego palca w IV przedziałce na czterech górnych strunach (struna h daje dźwięk *dis;* struna g dźwięk *h;* struna d dźwięk *fis).*

ST. MONIUSZKO (1818 — 1872)
genjalny twórca polskiej opery narodowej.

Takie płaskie ułożenie palca na kilku lub *wszystkich strunach* gitary nazywamy ***skośnym lub poprzecznym chwytem*** (barrée) i oznaczamy w nutach przez połączenie klamrą poszczególnych nut z dopiskiem palca, który te nuty wykonuje, lub też dopisaniem w nutach słowa „*barrée*". Jeżeli „barrée" odnosi się do palca wskazującego, pisze się nad nutami zazwyczaj i przedziałkę, w której należy uskutecznić skośny chwyt (mianowicie rzymską cyfrą).

W ten sposób jest notowany 3. takt na drugiej stronie „Pieśni żołnierza"; wykonuje się ten takt tym sposobem, że kładzie się *płasko na wszystkich strunach* w II przedziałce wskazujący palec lewej ręki i pozostawiamy tak położony palec przez cały takt i pierwszą nutę następnego taktu. Tym jedynym palcem — położonym płasko w II przedziałce — otrzymujemy następujące nuty: *basowe h* (na strunie A) oraz *a i fis* akordu (na strunie *g* i *e*) a wreszcie w następnym takcie *basowe e* (na strunie d). Nuty fis i dis gramy 3. i 4. palcem w IV przedział-

ce (przy zachowaniu płasko położonego palca w II przedziałce).

Technika skośnego chwytu jest *podstawowym* czynnikiem solowej gry na gitarze choć u nas mało jeszcze znana, dlatego pozwoliliśmy sobie obszernie opisać dane miejsce, a w przyszłości obiecujemy powrócić jeszcze do tematu „barrée" i przytoczymy obszerniejszy artykuł o tej właściwości gry na gitarze.

W przedostatnim takcie na 1 stronie zakradł się w głosie gitarowym błąd; pierwszy akord powinien być *a cis g* (krzyżyk opuszczono) a potem *d c fis* (1 i 3 palec obsuwa się o jedną przedziałkę, basy gra się na próżnych strunach).

„Pieśń żołnierza" jest jedną z najpiękniejszych melodyj, jakie zna polska muzyka, to też powinna rozbrzmiewać często w naszych orkiestrach oraz *znajdować się stale w programach naszych występów i koncertów.*

Nasz dodatek muzyczny „Pieśń żołnierza" Moniuszki daje oprócz wykonania instrumentalnego — *jeszcze jedną możliwość wykonawczą.* Można ją wykonać *wespół z śpiewakiem.*

Jeśli orkiestra ma możność zdobyć do udziału w produkcji dobrego tenora lub sopranistkę, można wykonać „Pieśń żołnierza" jako *solowy śpiew.* partja orkiestry zejdzie wówczas do roli pięknego akompanjamentu podkreślającego piękno harmoniczne i dynamiczne tej przepięknej piosenki.

Prosimy nie zapominać o tej możliwości wzbogacenia i urozmaicenia programu swego występu.

W miejscowości, nie posiadającej sali z fortepianem taki *numer śpiewany z akompanjamentem orkiestry* będzie prawdziwą rewelacją programu.

—o—

Do Czytelników naszych zwracamy się z prośbą o nadsyłanie życzeń w sprawie dodatków muzycznych „Z.M." Napisz, cobyś chciał widzieć w przyszłym dodatku nutowym?

IX NARODOWE ŚWIĘTO MUZYKI MANDOL. W AMSTERDAMIE.

W drugi dzień Świąt Wielkanocnych odbędzie się w Amsterdamie doroczne święto narodowe muzyki mandolinowej.

O popularności i znaczeniu tego święta świadczy fakt, że udział w niem bierze 40 orkiestr.

Popisy będą się odbywały od rana do wieczora na dwu salach jednocześnie.

Orkiestry mandolinowe są w drodze organizacyjnej podzielone na kilka kategoryj. Każda kategorja otrzymała wyznaczony utwór do popisu punktacyjnego oraz występuje z jednym dowolnym, wybranym przez siebie utworem.

W sądzie konkursowym zasiadają najwybitniejsze holenderskie jednostki muzyczne, działające na niwie mandolinowej muzyki, jak: dr. A. Murkens, Th. Polman, H. Schaap, H. Smith, J. Kok i t. d.

Interesujący, gdyż świadczący o duchu tamtejszych orkiestr jest dobór repertuaru.

Obowiązkowe dla różnych kategoryj są następujące utwory: Walc „Rok jubileuszowy" H. Bogerta. Uwertura konkursowa „Imperia" M. Maciocchi. Tango argentyńskie H. Smits jun. Uwertura koncertowa „Con anima" J. B. Kok. Uwertura „Wesele Figara" W. A. Mozart (Ranieri).

Konstatujemy, że są to niemal że wyłącznie utwory kompozytorów ho-

lenderskich i — wyłączając „Wesele Figara” same utwory oryginalne.

Utwory wybrane, dowolnie przez poszczególne tow. wykazują następujący skład:

Na 41 utworów jest
14 kompozytorów holenderskich
12 „ włoskich
10 „ niemieckich
5 „ różnych

Z pomiędzy kompozytorów holenderskich największe wzięcie mają K. H. Moed (4 utw.), Kok (2), Bert (2) i Polman, Sweet, Murkens, Buwalda i Borstlap po 1.

Z kompozytorów włoskich najliczniej zastąpiony *Maciocchi (6 utworów!!)* Salvetti (2), Morelli, Galante, Bitelli i Rossini po 1.

Między niemieckimi kompozytorami występują: *Wölki (6 utworów!!)*, Schäfer, E. Bach, Flotow, Mendelssohn po 1.

Zadziwiające jest, że *wszystkie utwory holenderskie* są oryginalne, pomiędzy włoskimi są tylko 2 transkrypcje (Rossini i Galante).

Niemieckie utwory — wyłączając świetne dzieła oryginalne Wölki'ego— są samemi transkrypcjami.

Również 5 utworów różnych — (Dzwony Winety, Na perskim jarmarku, Fantazja Faust, Uwertura do komedji Keler Beli) to same transkrypcje.

Analizując program z punktu widzenia artystycznego należy stwierdzić *wysoki poziom poczucia piękna u dyrygentów*. Z wyjątkiem 4 ostatnio wymienionych utworów oraz kilku niemieckich kompozycyj (Schäfera Poczta w lesie, E. Bacha Przebudzenie wiosny i Flotowa Fantazja Marta) — które bądź ze względu na swoje przysłowiowe oklepanie, bądź na małe walory muzyczne są ujemnym objawem programu — program IX święta muzyki mandolinowej w Amsterdamie jest istotnie w swych wszystkich punktach doborowy.

Z ŻYCIA SZKOLNYCH ORKIESTR MANDOLIN.

Niezmiermie interesujące są sukcesy, jakie muzyka mandolinowa z każdym dniem zdobywa na terenie szkoły polskiej.

Nauczyciel polski, ten bohaterski bojownik o kulturę polskiego ludu docenia w całej pełni *doniosłość ludowych instrumentów* jako czynnika umuzykalnienia społeczeństwa oraz *uspołecznienia muzyki*.

Dziatwa nasza garnie się chętnie do szkolnych orkiestr mandolinowych przez co zyskujemy dobry narybek dla naszych pozaszkolnych zespołów orkiestralnych.

Znaczną ruchliwością odznacza się orkiestra mandolinowa szkoły Nr. 4 w Sosnowcu, która w zeszłym miesiącu urządziła na *cel dożywiania młodzieży swej szkoły* b. interesującą imprezę na program której złożyły się produkcje szkolnego zespołu mandolinowego, szkolnego choru oraz krótkie przedstawienie kinowe. Sala kina „Zagłębie” w Sosnowcu była podczas tej imprezy przepełniona publicznością b. żywo reagującą na produkcje imprezy.

Orkiestra szkoły Nr. 4 w Sosnowcu powstała w listopadzie 1930 r. jako pierwszy tego rodzaju zespół na terenie Sosnowca.

Należy podkreślić fakt, że rodzice dziatwy od samego początku istnienia orkiestry w całej pełni doceniają i rozumieją jakie jest znaczenie muzyki jako środka wychowawczo-kulturalnego i odnoszą się do orkiestry *z daleko idącą przychylnością*.

Zorganizowanie zespołu zawdzięcza szkoła jej dotychczasowemu dyrygentowi p. *Stanisławowi Głowani*

Orkiestra mandolinowa Szkoły Powszechnej № 4 (w środku p. kier. K. Kędzierski i dyrygent p. St. Głowania). Fot. Lazar

oraz życzliwości p. kierown. *Kaz. Kędzierskiego.*

Dzieci zakupiły sobie na własność około 30 instrumentów (mandoliny, mandole, gitary) na własność szkoły zakupiono dzięki poparciu Kierownictwa Szkoły i Opieki Szkolnej komplet złożony z 12 mandolin, 3 mandol, 4 gitar i berdy (ćwiartka) wskutek czego i najniezamożniejsi uczniowie mogą brać udział w orkiestrze.

Młodzież pracuje w orkiestrze *z niezwykłym zapałem* i osiągnęła *nadzwyczajne wyniki*, tak, że po jednorocznej pracy, dzięki zainteresowaniu komisarza m. Sosnowca p. *W. Kuźniaka* orkiestrę zabrano na kolonje letnie w okolice Nowego Targu.

Na kolonjach okazała się orkiestra *wielce pożądanym czynnikiem rozrywki* i cieszyła się ogólną sympatją, dając przed powrotem do Sosnowca w Nowym Targu udatny koncert *na rzecz miejscowych biednych dzieci.*

O obecnym stanie orkiestry mówi jej dyrygent p. Głowania.

„Z niesłabnącą dotąd energją dzieci odbywają lekcje muzyki, dwa razy tygodniowo. Biorą udział w imprezach, urządzanych w szkole. Członkowie zespołu wraz z chórem tworzą „Koło Muzyczne" młodzieży tejże szkoły. Poranki muzyczno - wokalne urządzane w kinach przez wspomniane „Koło" cieszą się wielkiem wzięciem wśród młodzieży i dorosłych".

Życzymy dzielnemu zespołowi, by oddał jaknajwięcej usług kulturalnemu życiu młodzieży szkolnej oraz — aby stał się wzorem dla licznych orkiestr mandolinowych, rozsianych w szkołach polskich po całym kraju.

Do Nauczycielstwa zaś zwracamy się z prośbą o nadsyłanie danych, tyczących działalności swych zespołów, oraz by zwracało się do nas z swemi projektami, bolączkami lub zapytaniami natury fachowej i organizacyjnej.

Od Administracji.

Czytelnikom, którzy nie wpłacili dotychczas prenumeraty za bieżące półrocze wstrzymujemy z następnym numerem wysyłkę „Z. M."

Przegląd czasopism mandolinowo-gitarowych.

„Das Mandolinen orchester“ Darmstadt, styczeń 1933. (Red. F. Schweitzer) Na nowy rok. Twórcze radjo. (G. Herrmann Mostar) Jazzband i stan współczesnej muzyki mandolinowej (W. Erich — Freiburg) Reforma nauczania muzyki w Prusach. Rozmaitości, Kronika, Organizacja i. t. d.

Luty 1933. *Paweł Hindemith* Wymagania od miłośnika muzyki. G. Herrmann Mostar Twórcze Radjo. 25 lecie orkiestry mandolinowo-lutniowej w Potsdamie. 10-ciolecie Klubu Mand. „Harmonja“ w Markuenkirchen. W 50-ciolecie śmierci Wagnera. Rozmaitości, Komunikaty etc.

„Mandolinista Italiano“ Medjolan Styczeń 1933. Daje partyturę utworu „To było pewnego razu“, (Opowiadanie zakonnicy) na pełną orkiestrę mandolinową (4 str. druku). J. Burgmeina (Transkrypcja A. Campanini'ego) oraz partyturę utworu „O droga matko“ (Modlitwa) tegoż kompozytora. Drugi zeszyt styczniowy zawiera Tango „Velluto“ A. Badiali'ego na kwartet mandolinowy (w głosach) oraz Mazurkę „Bionda Rosina“ G. La Piccirella na mandolinę i gitarę; zeszyt pierwszy z miesiąca lutego zawiera: Tango „Songo Fiorito“ G. Sartori'ego na kwartet mandoliny (głosy) drugi zeszyt lutowy zawiera: Marsz „Fauteria eroica“ L. A. Girelli'ego na kwartet mandolinowy (głosy) i Polkę „Italina“ Mich. Anioła Ferretti'ego op. 127 na kwartet mandolinowy (głosy).

Schweizer. Zeitschrift f. Mandolinen musik, Lucerna styczeń 1933 Kursy dla dyrygentów (Z. A. Parolari). Przeciw upadkowi muzyki gitarowej (W. Rothenbühler) Wiadomości. Kronika. Rozmaitości.

„De Mandolinengids“, Hilwersum, styczeń 1933. Na Nowy Rok. IX święto narodowe mandolinistów. Życie muzyczne w Rosji. Kurs teorji muzyki. Dyrygent i jego orkiestra. Zawody orkiestr mandolinowych, wiadomości etc.

Dodatek muzyczny: Gawot „Dobry wieczór, moja droga“ H. Smitsa jur. i „Taniec charakterystyczny“ tegoż kompozytora na kwartet mandolinowy (partytura). Luty 1933. IX narodowe święto mandolinowe; zawody Tow. „Awentia“ w Hadze. 25-ciolecie kompozytorskiej pracy Ludw. Siede. Do dodatku muzycznego. Kurs Teorji Muzyki. Zawody mand. okręgu V (Amsterdam). Omówienia i sprawozdania muzyczne. O instrumentacji na ork. mandolinową. Ryszard Wagner. Kronika, Wiadomości etc.

Dodatek muzyczny: Uwertura koncertowa „Con Anima“ J. B. Koka op. 131 na kwintet mandolinowy (partytura).

„Il Pletro“ Medjolan styczeń 1933 O transkrypcjach gitarowych (M Giordano) Struny metalowe, czy jelitowe dla gitarzystów? (S. D'Alba) M. Mancinelli (A. Vizzari) Zjazd Tow. Mandol. Okr. Florencja we Florencji. Komunikaty, Kronika, Wiadomości etc.

Dział nutowy zawiera:

Polkę „Kolombina“ J. Casanovas na gitarę solo (nietrudny i b. efektowny utwór koncertowy).

„Andante con moto“ z kwartetu „Śmierć i dziewczyna“ Fr. Schuberta w układzie na gitarę solo Marg. Mancinelli oraz Marsz wojskowy I pułku Radjotelegrafistów Józ. Manente op. 428 na kwartet mandolinowy (głosy).

„Die Gitarre“ Berlin Styczeń-luty 1933 (Redakt. Erw. Schwarz Reiflingen) Do czytelników. Zagadka gitarowego kwartetu Schuberta (E. Schwarz Reiflingen) „Co mam zagrać?“ (L. Wal-

UWAGA! W jednym z najbliższych numerów jako Dodatek Muzyczny naszego pisma ukaże się „Fantazja“ na tematy z opery „Halka“ Moniuszki na orkiestrę mandolinową (w głosach poszczególnych instrumentów).

ker). Przeciwko upadkowi muzyki gitarowej (W. Rothenbüler) gitara z 1935 r. XIII Święto muzyczne gitarzystów i Lutnistów. Ze świata. Wiadomości, nowe wydawnictwa etc.

Dział nutowy zawiera: „Transkrypcje gitarowe z pięciu stuleci" H P. Kosacka, mianowicie: ludowa pieśń anonimowego komp. z 1470 r. Preludjum z 1546 r. D. Buxtehude Fuga (około 1680 r. Suita lutniowa z 1720 r. J. St. Luca i Hr. Bergen. (Rigaudon, Kuranta, Sarabanda i Bourree) F. Mendelssohn Barth. „Marsz żałobny" i P. J. Czajkowski „Sny" op. 39 Nr. 21 (opracowanie Ad. Anadta).

KAŻDY ZWOLENNIK LUDOWEJ MUZYKI POWINIEN PRENUMEROWAĆ „Z. M."

W KAŻDEJ ŚWIETLICY POWINIEN BYĆ MIĘDZY PISMAMI „Z. M.

KAŻDA SZKOŁA POWINNA ABONOWAĆ „ZESPÓŁ MANDOLINOWY".

WYDATEK MIESIĘCZNY 40 GR. OPŁACI SIĘ STOKROTNIE PRZY PIERWSZEJ IMPREZIE MUZYCZNEJ SZKOLNEJ CZY ŚWIETLICOWEJ.

PAMIĘTAJCIE O TEM!

WESOŁY KĄCIK.

TRAFNY SĄD.

Pewien krytyk muzyczny obszedł się z wybijającym się, ale jeszcze mało znanym Beethovenem natyle nielitościwie, że nazwał go poprostu „bałwanem i osłem".

Kiedy Beethoven po kilku latach stanął u szczytu sławy, jeden z przyjaciół przypomniał tę krytykę niefortunnemu recenzentowi:

— Niepomyliłem się — powiedział tenże — co do osła i bałwana; pomyliłem się tylko cokolwiek co do tego, komu z nas dwu należały się te epitety.

KOMUNIKATY ZW. POLSK. TOW. MANDOL. WOJ. ŚL.

ZJAZD DYRYGENTÓW wszystkich zrzeszonych Tow. dnia 23 kwietnia o godz. 9 i pół. Sala: Szkoła policyjna (sala wykładowa na I piętrze) ul. Poniatowskiego 15.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie. stwierdzenie obecnych i referat prezesa Zw.
2. Fachowy referat dyrygenta Zw. p. dyr. K. Tomaszewskiego.
3. Święto muzyki mandolinowej.
4. Dyskusja i wnioski.
5. Zakończenie

KONCERT TOW. MAND. „JASKÓŁKA" SIEMIANOWICE. Dnia 9 bm. odbył się pod dyr. p. Jagły w Siemianowicach koncert o bogatym, choć nie zawsze równych wartości programie. W koncercie wzięli udział śpiewacy pp. H. Śliwka i T. Baweł przy akompanjamencie dyr. Szkoły im. St. Moniuszki w Sosnowcu p. E. Horbaczewkiej oraz wystąpił jako solista fortepianowy dyrygent Tow. p. Jagła. Protektorat koncertu objął p. burm. Popek, który z zainteresowaniem wysłuchał produkcyj.

ŚWIĘTO MAND. TOW. „JASKÓŁKA" W MIKOŁOWIE. Dnia 21 maja odbędzie się w Mikołowie doroczne wiosenne święto mandolinowe połączone z zjazdem i występami kilkunastu oskiestr mandolinowych.

Protektorat nad uroczystościami objął honorowy prezes T-wa p. burm. J. Koj.

KONCERT MAND. W NOWEJ WSI.

Tow. Mand. „Jaskółka" Nowa Wieś urządziło dn. 26 ub. m koncert Dobroczynny o bogatym programie.

KONCERT TOW. IM. MONIUSZKI W WEŁNOWCU.

Tow. Mand. im. Moniuszki w Wełnowcu urządziło dn. 26 ub. m. „Koncert Dobroczynny" o b. obfitym programie.

Należy podkreślić że wykonano w ramach wieczoru wodewil „Grzeszki Babuni" przy akompanjamencie orkiestry mandolinowej.

Do Zagranicznych Czytelników „Zespołu Mandolinowego".

Wydawnictwo „Zespołu Mandolinowego" obniżyło cenę prenumeraty pisma zagranicą. Prenumerata zagranicą wynosi obecnie Dolarów 0,70 zamiast dotychczasowej ceny Dol. 1,—

W obniżce prenumeraty powodowaliśmy się tym względem, że nasi czytelnicy zagraniczni rekrutują się niemalże wyłącznie z polskich sfer emigracyjnych.

Dlatego uważaliśmy za wskazane zrównać cenę „Z.M." zagranicą z ceną krajową naszego pisma z doliczeniem jedynie minimalnego podrożenia kosztów portoryjnych i manipulacyjnych, związanych z zagraniczną ekspedycją „Z. M.".

Czytelnikom, którzy zapłacili tytułem prenumeraty, zaliczamy nadpłatę na dalszy okres czasu, tak że będą otrzymywali „Z. M." przez przeciąg 1 i pół roku od daty rozpoczęcia abonamentu.

Mamy nadzieję, że nasi rodacy zagraniczni z zadowoleniem przyjmią niniejszą wiadomość i nadal będą utrzymywali ścisły kontakt z krajowym ruchem mandolinowym.

Wydawnictwo „Z. M.".

Odpowiedzi Redakcji.

WP. Al. F. Łapy (Białostockie): Podany przez WPana skład orkiestry szkolnej może odegrać poważną rolę wychowawczą w szkole i miejscowości. O repertuar koncertowy nie jest łatwo. Należałoby samemu sobie rozpisywać utwory na głosy. Możliwe jest również granie utworów przeznaczonych na obsadę kwartetów mandolinowych, dając partję I i II mandolin skrzypcom, głos mandoli grałaby wiolonczela (jednak o oktawę niżej) natomiast kontrabas otrzymałby basowe dźwięki gitarowego głosu. (akordy gitary mogłyby zostać wypuszczone).

W ten sposób można grać kilka utworów wydanych w firmie Seyfarth Lwów, Akademicka (proszę zażądać cennika). Nasze dodatki nutowe, „21 pieśni wycieczkowych" (wyd. „Zesp. Mand") 3 utwory okolicznościowe mianowicie Hymn Państwowy, Rota: I Brygada (wyd. „Zesp. Mand.") oraz bogaty repertuar będący na składzie w Zw. Polsk. Tow. Mand. Katowice Szkolna 7.

WP. Fr. Szlendak Thionville (Francja) Zasadom początków gry na mandolinie i czytaniu nut poświęcimy niebawem obszerniejszy artykuł.

Dziękujemy za uznanie i życzenia i przesyłamy serdeczne pozdrowienia.

WP. M. Gał. Kobylnik (Wileńskie) Najważniejsze Etiudy na gitarę (strój włoski) w następstwie mniej więcej progresywnym są:

Carcassi Mat. 20 wybranych walczyków,
Carulli Ferd. op. 333, 18 b. łatwych utworów,
Coste N. 16 ćwiczeń,
Giuliani Mauro op. 51, 18 progresywnych utworów,
Giuliani Mauro op. 139, 6 łatwych utworów,
„ „ op. 147, 16 łatwych tańców,
Legnani Luigi op. 250, 6 łatwych kaprysów,
Sor Ferd. op. 35, 24 b. łatwe ćwiczenia,
„ „ op. 60 Etiudy

Sprowadzić można przez firmę C. Haslinger, Wiedeń I Tuchlauben 11.

Mando. Hersin Coupigny (Francja) Swego czasu przesłaną fotografję klubu „Wisła" umieścimy w jednym z następnych numerów.

WP. Józ. Podg. Kraków Dobra szkoła na mandolinę wyszła w firmie G. Seyfarth, Lwów ul Akademicka, autorem szkoły jest Maleczek, cena zł. 4, 80.

Skład zespołu który Pan podaje nadaje się b. dobrze do wykonywania utworów pisanych na obsadę kwartetu mandolinowego.

Repertuar jest obfity i niedrogi. Proszę się poinformować w Zw. Polsk. Tow. Mand. Katowice, Szkolna 7.

Tow. Mand. „Jaskółka" Mikołów O terminie i warunkach zawodów zostaną Tow. zawiadomione komunikatami lub okólnikami. Informacji udziela Sekretarjat Związku, Katowice, Szkolna 7.

WP. Iz. Witk. Wiżajny (Suwalskie) Obydwa przekazy otrzymaliśmy. Przesłaliśmy 4 zesz. „21 pieśni" i utwór Badialli'ego resztę zaliczyliśmy na pół pren. „Z. M." ze względu że w piśmie naszem ukazują się pożyteczne dodatki muzyczne.

Mandoliniści i gitarzyści!!!

Prenumerujcie Wasz organ

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY"

w **„ZESPOLE MANDOLINOWYM"** znajdziecie najnowsze wiadomości z ruchu mandolinowego w Polsce i zagranicą.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" zapozna Was z najnowszymi prądami twórczości i odtwórczości mandolinowej.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" doradzi Wam jaki kupić instrument i jak skompletować orkiestrę.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" wskaże Wam najlepsze utwory, nowe wydawnictwa i szkoły i dopomoże ułożyć program koncertu.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" dodaje do każdego numeru nutowy dodatek, który przyda się Wam w domu, szkole, na wycieczce, zabawie lub koncercie.

w **„ZESPOLE MANDOLINOWYM"** znajdziecie pouczające i wartościowe artykuły fachowe i organizacyjne.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" da Wam miłą rozrywkę w swym dodatku kulturalnym i kąciku rozrywek umysłowych.

„ZESPÓŁ MANDOLINOWY" porusza w dziale „odpowiedzi redakcji" najistotniejsze problemy życia mandolinowego.

Jeżeli potrzebujecie jakiejkolwiek porady,

Jeżeli wahacie się w kwestji instrumentu i repertuaru,

Jeżeli nie wiecie jak zorganizować orkiestrę i jak zestawić program wieczoru

zwróćcie się ze swemi kłopotami

do „ZESPOŁU MANDOLINOWEGO"

Prenumerata roczna tylko Zł. 4.50; półroczna Zł. 2.40.

Adres Redakcji i Administracji: Katowice, ul. Polna 3. Konto P.K.O. 302.326.

DRUKARNIA „ST. ŚWIĘCKI" SP. Z OGR. ODP., DĄBROWA GORNICZA.